

2) Έχει την έννοια το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004, ότι ο ως άνω πολίτης της ΕΕ έχει δικαίωμα μόνιμης διαμονής λόγω του ότι διέμενε νομίμως στη χώρα, σύμφωνα με το προϊσχύσαν κοινοτικό δίκαιο που παρείχε δικαίωμα διαμονής στους εργαζομένους, για μια συνεχή περίοδο πέντε ετών, η οποία έληξε πριν τις 30 Απριλίου 2006 (ημερομηνία μέχρι την οποία τα κράτη μέλη όφειλαν να έχουν μεταφέρει την οδηγία στην εθνική έννομη τάξη);

(¹) Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77).

(²) Οδηγία 68/360/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και στη διαμονή των εργαζομένων των κρατών μελών και των οικογενειών τους στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 43).

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Αυγούστου 2009 το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 3 Ιουνίου 2009 στην υπόθεση T-189/07, Frosch Touristik κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-332/09 P)

(2009/C 256/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείον: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: B. Schmidt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Frosch Touristik GmbH, DSR touristik GmbH

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Το ανααιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου·

— να καταδικάσει τους λοιπούς διαδίκους στα δικαστικά έξοδα τόσο της πρωτόδικης όσο και της ανααιρετικής διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση αίτηση αναίρεσεως στρέφεται κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου που ακύρωσε την απόφαση του τετάρτου τμήματος

προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς της 22ας Μαρτίου 2007, με την οποία το τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή του ανααιρεσιβλήτου κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων με την οποία έγινε δεκτό ότι το κοινοτικό λεκτικό σήμα «FLUGBÖRSE» είναι μερικώς άκυρο. Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το τμήμα προσφυγών πλανήθηκε κατά την εφαρμογή του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 εστιάζοντας την προσοχή του, κατά την εξέταση του αν αποκλείεται η καταχώριση του σήματος λόγω συνδρομής των απόλυτων λόγων ακυρότητας του άρθρου 7 του κανονισμού 40/94 και αν το σήμα έπρεπε επομένως να κηρυχθεί άκυρο, στις συνθήκες που ίσχυαν την ημερομηνία καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος, αντί για την ημερομηνία υποβολής της σχετικής αιτήσεως. Κατά την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, η μόνη ημερομηνία που έπρεπε να ληφθεί υπόψη για την εξέταση αιτήματος προς κήρυξη ακυρότητας είναι αυτή της υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος. Περαιτέρω, προς στήριξη της απόψεώς του, το Πρωτοδικείο στηρίχθηκε στο επιχειρήμα ότι αυτή είναι η μόνη ερμηνεία που μπορεί να αποτρέψει το ενδεχόμενο να αυξάνεται η πιθανότητα απώλειας του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος ανάλογα με τη διάρκεια της διαδικασίας καταχώρισης. Κατά την επανεξέταση λόγω προβολής λόγων ακυρότητας, ο εξεταστής μπορεί να λαμβάνει υπόψη στοιχεία μεταγενέστερα της ημερομηνίας υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως μόνον όταν αυτά θεμελιώνουν συμπεράσματα σχετικά με την κατάσταση όπως αυτή είχε την ημερομηνία αυτή.

Το ανααιρεσείον υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο παρερμήνευσε το άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94 καθόσον έκρινε η ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος είναι η μόνη που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τη σχετική εξέταση. Η εν λόγω στενή ερμηνεία δεν είναι σύμφωνη προς το γράμμα του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και είναι ασυμβίβαστη προς το πνεύμα και τον σκοπό του, και προς το σύστημα προστασίας ή άρσεως μιας τέτοιας προστασίας βάσει της κοινοτικής ρυθμίσεως περί σημάτων.

Το άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94 προβλέπει τη διαγραφή σήματος από τα σχετικά μητρώα αν αυτό 'καταχωρίστηκε' κατά παράβαση του άρθρου 7. Το συμπέρασμα του Πρωτοδικείου ότι η διατύπωση αυτή ορίζει απλώς τις περιπτώσεις στις οποίες ένα σήμα πρέπει να μη γίνεται δεκτό για καταχώριση ή να ακυρώνεται, και ότι δεν αναφέρεται (επίσης) στην κρίσιμη ημερομηνία για τη σχετική εξέταση, δεν είναι υποστηρίξιμο, έστω και μόνο βάσει του γράμματος της διατάξεως. Αφού το Πρωτοδικείο δεν παρέθεσε άλλη περαιτέρω αιτιολογία, δεν είναι σαφές ποιες συγκεκριμένες σκέψεις το οδήγησαν να καταλήξει στο συμπέρασμά του. Αφετέρου, η ερμηνεία που υποστηρίζει η ανααιρεσιβλήτη, ότι η φράση 'καταχωρίστηκε' αφορά τουλάχιστον τον χρόνο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, είναι σαφώς πλησιέστερη προς το γράμμα της διατάξεως.

Η εκ μέρους του Πρωτοδικείου ερμηνεία στην ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι επίσης ασυμβίβαστη προς την αρχή της προστασίας, η οποία αποτελεί τη βάση των άρθρων 7 και 51 και κατά την οποία αιτήσεις καταχωρίσεως αντίθετες προς το δημόσιο συμφέρον δεν πρέπει να γίνονται δεκτές ή, σε περίπτωση που υφίστανται τέτοιες καταχωρίσεις, μπορούν να διαγράφονται. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να αποφεύγεται η καταχώριση σημάτων αντίθετων προς τις διατάξεις του κανονισμού 40/94 και, επομένως, αντίθετων προς το δημόσιο συμφέρον στο οποίο στηρίζεται η διάταξη αυτή. Αν το Πρωτοδικείο ορθώς έκρινε σχετικά, όχι μόνον θα μπορούσε ο αιτών

την καταχώριση σήματος να αποκτήσει προστασία σημάτων σχετικά με τα οποία υφίστανται απόλυτοι λόγοι ακυρότητας κατά την ημερομηνία υποβολής της σχετικής αιτήσεως καταχώρισεως, αλλά και θα ήταν αδύνατη η ακύρωση τέτοιων καταχωρίσεων σύμφωνα με το άρθρο 51 του κανονισμού 40/94, διότι θα μπορούσαν να είναι ικανά προς καταχώριση την ημερομηνία υποβολής της σχετικής αιτήσεως ενώ κάθε εξέλιξη επερχόμενη μεταξύ υποβολής της αιτήσεως και καταχωρίσεως σαφώς δεν θα λαμβάνεται υπόψη από το Πρωτοδικείο. Κατά το αναιρεσίον, τούτο σημαίνει ότι κάθε ιδιώτης θα μπορεί να τυγχάνει αδικαιολόγητα προτιμησιακής μεταχειρίσεως σε βάρος του προστατευτέου δημοσίου συμφέροντος, πράγμα το οποίο είναι αντίθετο προς τον σκοπό προστασίας τον οποίο επιδιώκουν τα άρθρα 7 και 51 του κανονισμού 40/94.

Τέλος, όσον αφορά την αιτιολογία του Πρωτοδικείου σχετικά με τη διάρκεια της διαδικασίας, πρέπει να σημειωθεί ότι η διάρκεια αυτή μπορεί να εξαρτάται από έναν μεγάλο αριθμό παραγόντων, οι οποίοι δεν εξαρτώνται όλοι από το αναιρεσίον, αλλά και από τον αιτούντα την καταχώριση, ή —όπως στην περίπτωση της προβλεπόμενης από τον κανονισμό 40/94 διαδικασίας ανακοπής— από τρίτους. Περαιτέρω, απόλυτοι λόγοι ακυρότητας, τους οποίους μπορεί να μην έχει επηρεάσει ή να μην μπορούσε να επηρεάσει το αναιρεσίον, μπορούν να ανακύψουν αναπάντεχα και την τελευταία στιγμή. Στο πλαίσιο της ορθής εκτιμήσεως των αντικρουόμενων συμφερόντων σε τέτοιες «τυχαίες» περιπτώσεις, το δημόσιο συμφέρον πρέπει να έχει πρωτεύουσα θέση, ιδίως όταν, προ της καταχωρίσεως, οι αιτούντες δεν μπορούν να είναι απολύτως βέβαιοι ότι θα λάβουν τη ζητούμενη προστασία. Επομένως, σε τέτοιες περιπτώσεις είναι πρόσφορο να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις μέχρι την ημερομηνία της καταχωρίσεως.

Για τους λόγους αυτούς η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Πρωτοδικείου πρέπει να αναιρεθεί λόγω παραβάσεως του άρθρου 51 του κανονισμού 40/94.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil de Prud'hommes de Caen (Γαλλία) στις 20 Αυγούστου 2009 — Sophie Noël κατά SCP Brouard Daude, εκκαθαριστή της υπό δικαστική εκκαθάριση Pronuptia Boutiques Province SA, και Centre de Gestion et d'Étude AGS (C.G.E.A.) IDF Est

(Υπόθεση C-333/09)

(2009/C 256/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil de Prud'hommes de Caen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Sophie Noël

Εναγόμενοι: SCP Brouard Daude, εκκαθαριστής της υπό δικαστική εκκαθάριση Pronuptia Boutiques Province SA, και Centre de Gestion et d'Étude AGS (C.G.E.A.) IDF Est

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Το άρθρο 14 της Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, το οποίο επιγράφεται «Απαγόρευση των διακρίσεων», ορίζει: «Η χρήση των αναγνωριζόμενων εν τη παρούση συμβάσει δικαιωμάτων και ελευθεριών δέον να εξασφαλισθή ασχέτως διακρίσεως φύλου, φυλής, χρώματος, γλώσσας, θρησκείας, πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, εθνικής ή κοινωνικής προελεύσεως, συμμετοχής εις εθνικήν μειονότητα, περιουσίας, γεννήσεως ή άλλης καταστάσεως».

Υπάρχουν διακρίσεις υπό την έννοια αυτή όταν πρόκειται για διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των μισθωτών, οι οποίοι απολύθηκαν για οικονομικούς λόγους, που είχαν δεχθεί το ευεργέτημα μιας συμβάσεως προσωποποιημένης ανακατατάξεως, των οποίων η δυνατότητα να αμφισβητήσουν την καταγγελία της συμβάσεως τους εργασίας υπόκειται σε πενταετή παραγραφή, και εκείνων που αρνήθηκαν το ευεργέτημα αυτό, οι οποίοι υπόκεινται στην ενιαία παραγραφή που προβλέπεται από το άρθρο L. 1235-7 του Κώδικα Εργασίας;

2) Το άρθρο 26 του Διεθνούς Συμφώνου της 16ης Δεκεμβρίου 1966 για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα —το οποίο είναι το βάρθρο του άρθρου 14 της Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών— ορίζει: «Όλοι είναι ίσοι ενώπιον του νόμου και έχουν χωρίς διακρίσεις δικαίωμα ίσης έννομης προστασίας. Συναφώς, ο νόμος πρέπει να απαγορεύει κάθε διάκριση και να εγγυάται σε όλους ίση και αποτελεσματική προστασία από όλες τις διακρίσεις, και ιδίως από τις διακρίσεις λόγω φυλής, χρώματος, φύλου, γλώσσας, θρησκείας, πολιτικών πεποιθήσεων και οποιωνδήποτε άλλων πεποιθήσεων εθνικής ή κοινωνικής προελεύσεως, περιουσίας, γεννήσεως ή οποιασδήποτε άλλης καταστάσεως».

Έτσι, οφείλει ο Γάλλος δικαστής, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 55 του Γαλλικού Συντάγματος της 4ης Οκτωβρίου 1958, να εφαρμόσει τις διατάξεις του άρθρου 26 του Διεθνούς Συμφώνου της 16ης Δεκεμβρίου 1966 για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, και να αφήσει ανεφάρμοστες τις γενεσιουργούς δυσμενών διακρίσεων διατάξεις του άρθρου L. 1235-7 του Κώδικα Εργασίας όπως έχουν υπό τον απλό νόμο 2005-35 της 18ης Ιανουαρίου 2005, ο οποίος είναι μεταγενέστερος της 4ης Φεβρουαρίου 1981, ημερομηνίας ενάξεως της ισχύος του εν λόγω Συμφώνου στο γαλλικό έδαφος;

Προσφυγή της 25ης Αυγούστου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-340/09)

(2009/C 256/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán και D. Recchia)

Καθής: Βασίλειο της Ισπανίας